

מ"ת 58599/01/18 - א ע נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מ"ת 58599-01-18 מדינת ישראל נ' ע(עציר)

לפני כבוד השופט רועי פרי
המבקש:

א ע באמצעות ב"כ עו"ד ליאור גולן ועו"ד סעיד
ריחן מטעם הסנגוריה הציבורית

נגד

מדינת ישראל באמצעות תביעות תל אביב ע"י עו"ד עדי
חביב ועו"ד מיכל פלח

המשיבה:

החלטה

1. לפני בקשה לעיון חוזר שהוגשה מטעם המבקש, לפי סעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו - 1996 (להלן: **חוק המעצרים**), בחובה עתירה להורות על מעצרו באיזוק אלקטרוני.

2. בקצירת האומר, אציין כי כנגד המבקש הוגש כתב אישום לצד בקשת מעצר עד לתום ההליכים, כאשר מיוחסות לו עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק; התפרצות לבית תפילה; היזק לרכוש במזיד וגניבה.

3. למקרא כתב האישום, עולה כי בין התאריכים 15-16.11.17, התפרץ המבקש לבית הכנסת שברחוב בכורי ציון בתל אביב, בכך שחתך בעזרת כלי נגיסה את הגדר במקום ויצר פתח כניסה. בהמשך חתך המבקש את סורג חלון בית הכנסת ונכנס למקום. המבקש שבר את דלת בית הכנסת, באמצעות החדרת כלי חד.

בנסיבות אלה נטל ונשא המבקש חמישה (5) ספרי תורה גדולים בשווי כולל של כ- 250,000 דולר וספר הפטרה בשווי של כ- 30,000 ₪.

המבקש יצא מבית הכנסת, דרך דלת היציאה, לאחר שחתך באמצעות כלי הנגיסה את מנעול התליה של הדלת והחדיר כלי חד למסגרת הדלת. המבקש הותיר במקום לום ומברג.

מספר שעות, לאחר המתואר לעיל, נתפסו ספרי התורה בחברון והושבו ע"י המשטרה הפלסטינית לקצין התיאום והקישור של משטרת ישראל בחברון.

4. בישיבת יום 13.2.18, לאחר דיון ממצה, שקיימתי בסוגיית הראיות, קבעתי קיומן של ראיות לכאורה למיוחס למבקש אליבא דכתב האישום.

אציין כי הראיות שאינן במחלוקת בתיק זה הינן גילוי ט"א של המבקש על חלקה הפנימי של דלת בית הכנסת; מציאת DNA משולב המתאים לתערובת פרופילי DNA של המבקש וחשוד נוסף, זאת על גבי הלום שהושאר בבית הכנסת; איכוני הטלפון הנייד של המבקש בקרבת בית הכנסת, במועד ובשעות הרלוונטיות להתפרצות ותפיסת ספרי התורה ביישוב בני נעים שבנפת חברון, מקום מגורי המבקש.

כשנשאל המבקש אשר למציאת ט"א שלו בבית הכנסת, השיב בהודעתו מיום 17.1.18: **"אולי הטביעות אצבע שלי קפצו לשם"** - ש' 122.

המבקש כבן 33, לחובתו הרשעה קודמת בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין ותיק תלוי ועומד, בו הוגש כתב אישום לבית משפט השלום בתל אביב, בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק והפרעה לשוטר במילוי תפקידו (ת.פ. 63369-09-17).

בהינתן כך, ולאור נסיבות ביצוע העבירות, פגיעה במקום תפילה ונטילת ספרי קודש, קבעתי כי קיימת מסוכנות הנשקפת מהמבקש, נסיבות אלה אינן מאפשרות שחרורו של המבקש בחלופה ואין עומדות בגדרי **בש"פ 6781/13 קונדוס נ' מדינת ישראל (4.11.13)** ומכאן הורתי על מעצרו עד לתום ההליכים.

5. על החלטתי זו הוגש ערר מטעם ב"כ המבקש לבית המשפט המחוזי בתל אביב -

עמ"ת 19921-03-18, אשר נדחה.

כבוד השופט ציון קאפח, לא דרש את תגובת המשיבה ודחה את הערר, תוך שקבע כי עסקין בפריצה "מוזמנת" ומכאן התחכום שבה, כתב האישום הנוסף התלוי ועומד כנגד המבקש תורם לאומדן המסוכנות וחלופת מעצר אינה ישימה בנסיבותיו של המבקש.

6. ב"כ המבקש עותר בבקשתו לעיון חוזר, להלך בדרך הביניים בתיק זה, ובתוך כך להורות על מעצרו של המבקש באיזוק בבית המשפחה שבעיסויה, בפיקוח אשתו לצד פיקוח קרובות משפחה נוספות, כולן תושבות ישראל.

הסנגורים המלומדים עשו ככל שניתן לטובת המבקש, ובתוך כך טענו כי לידם מתקיימות בתיק זה אותם "טעמים מיוחדים שירשמו", אליבא דסעיף 22(ב)(3) לחוק המעצרים, לעניין תושב האזור.

בדיון ממצה שקיימתי במעמד הצדדים בישיבת יום **9.5.18** ובהשלמת הטיעונים בכתב שהגישה ההגנה, טען ב"כ המבקש כי בתיק מתקיימים טעמים מיוחדים המאפשרים מעצר באיזוק, ובין היתר: למבקש משפחה שחיה בישראל בעסויה; נישא לאזרחית ישראל בשנת 2004; לבני הזוג 5 ילדים והם נאלצים לחיות בנפרד, הוגשה בקשה לאיחוד משפחות; בנם הקטן סובל ממצב בריאותי שאינו פשוט; המבקש

שהה בישראל לפרקי זמן ארוכים, אליבא דרשימת אישורי שהייה שהוצאה מהמת"ק; השתלבותו של המבקש בסדנת חינוך בבית המעצר ותפקודו החיובי. בנוסף, הפנה הסנגור המלומד, לפסיקה מגוונת וביקש להקיש ממנה לענייננו.

7. כאמור, התקיים דיון ממצה לפני, במעמד הצדדים, ביום 9.5.18 כאשר עובר לכך הזמן ע"י כבוד השופט קורנהאוזר תסקיר מעצר מאת שירות המבחן.

השופט קורנהאוזר ציין בהחלטתו מיום 18.4.18 כי ספק בעיניו אם נתונים אלה, שהוצגו מצד ההגנה, מקימים טעמים מיוחדים, כאשר היות המבקש נשוי לתושבת ישראל ולהם ילדים משותפים החיים בתחומי המדינה לא מנעו ממנו מלבצע לכאורה את המיוחס לו, כאשר תיק נוסף תלוי ועומד כנגדו, **בגינו שוחרר ממעצר אך כחודשיים בטרם ביצע לכאורה את המיוחס לו במקרה זה.**

8. שירות המבחן בתסקירו סוקר את נסיבות חייו של המבקש, עברו הפלילי והתיק הנוסף. שירות המבחן מתרשם כי המבקש אינו מאופיין בדפוסים עברייניים קבועים, יחד עם זאת בסיטואציה של לחץ ומצוקה, בעיקר בהיבט הכלכלי, נוטה המבקש לחשיבה קצרת טווח ופועל באופן בעייתי, כשברקע ממוקד בצרכיו המידיים, ואלו גורמי הסיכון במצבו.

שירות המבחן התרשם לחיוב מהמפקחות המוצעות, בת זוגו ובני משפחה המתגוררות בעיסויה שבירושלים, וממליץ על מעצרו של המבקש באיזוק אלקטרוני. אציין כי כל ארבע המפקחות המוצעות התייצבו באולם ובית המשפט שאל אותן שאלות, קיבל תשובות והכל כמפורט בפרוטוקול מיום 9.5.18.

9. ב"כ המשיבה המלומדת התנגדה לבקשה, תוך שהפנתה לנסיבות ביצוע העבירות המלמדות על ביצוע עבירות רכוש ברף הגבוה, החלטתי והחלטת בית המשפט המחוזי. לאור המסוכנות הנשקפת מאת המבקש אין להורות על איזוק אלקטרוני בעניינו, כשלמעשה עסקין בהשאתו של תושב האזור בשטחי המדינה, לא מתקיימים אותם טעמים מיוחדים אליבא דחוק המעצרים בענייננו.

10. ביום 11.5.18 ניתנה החלטתי בכתב, לפיה מבלי לקבוע מסמרות, ומבלי לטעת כל צפייה או הסתמכות בליבו של איש, ועל מנת שתפרס בפני התמונה הכוללת, ביקשתי ממנהלת האיזוק ליתן חוו"ד היתכנות ביחס לבית המשפחה בעיסויה.

11. ביום 15.5.18 התקבלה חוו"ד מטעם מנהלת האיזוק לפיה אין התכנות לאיזוק בעיסויה, לאור חוו"ד קצין משטרה בכיר, שצורפה, בשל סכנה לבטחון הנפש.

עפ"י חוות דעתו של סנ"צ ניסו גואטה, מפקד תחנת שלם, שכונת עיסאויה מתאפיינת באירועים על רקע לאומני אשר באים לידי ביטוי בזריקת אבנים, השלכת בקבוקי תבערה, ירי זיקוקים והשלכת מטענים לעבר כוחות הבטחון וגורמי האכיפה. כניסה למקום מתאפשרת רק לאחר צבירת כוחות משטרה וריכוז מאמץ משמעותי טרם הכניסה. מניתוח האירועים בתקופה האחרונה, עלה כי מרבית האירועים התרחשו עם כניסת הכוחות לכפר.

לאור האמור לא ניתן בשלב הזה להפעיל תוכנית פיקוח אפקטיבית במקום. הקצין אינו ממליץ על אישור תוכנית הפיקוח באיזוק אלקטרוני. הקצין מציין כי התייעץ עם גורמי מודיעין וחקירות במרחב.

12. אפשרתי לצדדים להגיב עלי כתב לחוו"ד מנהלת האיזוק וחוות דעתו של קצין המשטרה, ובתוך כך ההגנה ביקשה לזמן את הקצין לחקירה נגדית בבית המשפט וטענה כי חוות דעתו לאקונית, תוך הפניה לפסיקה ובעיקר **לבש"פ 4831/16 מועלם נ' מדינת ישראל (23.6.16)**.

מנגד, התביעה, התנגדה לזימונו של הקצין לבית המשפט וסבורה כי חוות הדעת מנומקת ועומדת על הסיכונים הכרוכים בהפעלת הפיקוח האלקטרוני במקרה זה, כל שכן המבקש אינו עומד בתנאי הסף לאיזוק אלקטרוני.

דין והכרעה

13. לאחר שהתקיימו שני דיונים ממצים בבקשת ההגנה לעיון חוזר, (18.4.18, 9.5.18), למקרא הבקשה, תגובת התביעה, תגובות הצדדים, טיעוני הצדדים, החומרים אליהם הופנתו, התסקיר והפסיקה - הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

14. לדידי, המבקש אינו עומד במשוכה הראשונה, אליבא דהליך הדו-שלבי של בחינת חלופת מעצר, כפי שהגדירו בית המשפט העליון בשורה של פסקי דין, ובין היתר במסגרת **בש"פ 5467/17 עמוס רוקח נ' מדינת ישראל (23.8.17)**.

נסיבות ביצוע העבירות, לכאורה, מלמדות על מסוכנות גבוהה הנשקפת מאת המבקש.

עניין לנו בעבירות רכוש ברף הגבוה, שבית המשפט המחוזי בתל אביב, כינה אותן כהתפרצות "מוזמנת" ומתוחכמת.

פגיעה במקום תפילה ובכלל זה במקום קדוש, ליהדות, לאיסלם, לנצרות או לכל דת אחרת, מלמדת על תעוזה רבה, זלזול בוטה ומשקפת מסוכנות גבוהה מהעושה.

אין המדובר בעבירת רכוש רגילה, שכן פגיעה במקום דתי, כבית כנסת, מסגד או כנסיה, גם אם אין בנמצא רקע לאומני, כזה או אחר, מובילה מניה וביה, לפוטנציאל התלקחות והשלכות בדמות פגיעה ברגשות המאמינים **ואפשרות להתלקחות כתגובת נגד**.

בעניינינו נפרץ בית כנסת בעיר תל אביב, מקום קדוש, נגנבו ספרי תורה, חמישה במספר וכן ספר הפטרה, בשווי כולל של כמיליון ₪, בצורה מתוזמנת, עם כלי פריצה ובתחכום.

נסיבות אלה מלמדות על מסוכנות רבה לצד פוטנציאל של התלקחות לאור **אופי המקום ומהות מושא הגניבה**.

ככלל אדם שפוגע בבית תפילה השייך לאחת הדתות, גם אם אין מניע דתי כזה או אחר ומדובר במטרה של בצע כסף, מעיד על עצמו, בעצם פגיעתו **במקום שכזה** כעל אדם מסוכן, ככלל במקרים מסוג דא יש להורות על מעצר עד לתום ההליכים, אלא אם כן מתקיימות נסיבות חריגות המטות את הכף לטובת חלופה או מעצר באיזוק.

15. וישאל השואל, לאור ההלכה הפסוקה כמצוין **בבש"פ 6781/13 קונדוס נ' מדינת ישראל (4.11.13)**, האם גם תושב ישראל היה נעצר בגין התפרצות לבית כנסת, מסגד או כנסיה, בנסיבות של התפרצות "מוזמנת" ומתוחכמת כאשר השלל הוא ספרי קודש בשווי ניכר - התשובה על כך חיובית.

אכן, עפ"י **הלכת קונדוס** עצם העובדה שנאשם הוא תושב האזור אינה מצדיקה בפני עצמה את מעצרו עד תום ההליכים מקום שבאותן נסיבות היה תושב ישראלי משתחרר לחלופת מעצר. יחד עם זאת, מגורים באזור מהווים שיקול רלוונטי - אחד מני כמה - ביחס לשאלה של חלופת מעצר.

עניין לנו בתושב האזור שביצע מעבר לעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק גם עבירות נלוות, עבירות נלוות עצמאיות העומדות ברף הגבוה של עבירות הרכוש, תוך תיזמון, תחכום ותעוזה כאשר השלל הוא בהיקף ניכר.

אם לא די בכך, למשיב הרשעה קודמת בעבירת שב"ח, ותלוי ועומד כנגדו כתב אישום מספטמבר 2017 בגין עבירת שב"ח והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו. המדובר בעבירות שביצע המבקש כחודשיים עובר לעבירות מושא תיקנו, לכאורה, כאשר שוחרר ע"י בית משפט בערבויות, וכעבור חודשיים מעת שחרורו מהמעצר, שב נכנס לישראל שלא כדין ופגע ברכושו של הציבור. איזה אמון ניתן לתת במבקש שכזה?

כך או כך, עפ"י ההלכה הפסוקה, בית המשפט מחויב לשקול במסגרת שיקוליו בהליך המעצר גם תיקים תלויים ועומדים בהם הוגש כתב אישום כבעניינו - ראו **בש"פ 9745/11 נימר בואב נ' מדינת ישראל (15.1.12)**.

בעניינו עילת המעצר כפולה, הן חשש מובנה להתחמקות מן הדין לאור העובדה כי המבקש תושב האזור והן עילת מסוכנות גבוהה כפי שקבעתי, לאור מהות המעשה ומיהות העושה כמפורט מעלה.

המבקש "ניצל" את שהייתו בישראל לא במטרה "לשבור שבר" במובן המקראי של הביטוי, דהיינו לצרכי עבודה, אלא לטובת בצע כסף - להתפרץ לבית תפילה ולפגוע ברכושו של הציבור, כשהוא נושא ונוטל עמו ספרי קודש בשווי של כמיליון ₪.

בהלכת קונדוס נקבע כי מקום שהשהיה בישראל נוצלה ואולי אף יועדה למטרות ביצוע עבירות אחרות, יש לכך משום היבט נוסף של חומרה.

ראו בנוסף, החלטתו של בית המשפט המחוזי בתל אביב, כבוד השופט יוסי טופף, במסגרת **עמ"ת 33909-01-18 מועין פקיה נ' מדינת ישראל (29.1.18)**, שם נמחק ערר ההגנה, לאור המלצת בית המשפט, בגין מעצרו עד לתום ההליכים של תושב האזור בגין עבירות של שהייה בלתי חוקית בישראל והתפרצות לדירה.

16. מכלל הטעמים לעיל, נחה דעתי כי דין הבקשה לעיון חוזר להידחות, אף מבלי לבחון את סוגיית האיזוק האלקטרוני.

17. למעלה מן הדרוש, אדרש גם לסוגיית האיזוק.

כידוע לאור תיקון 11 לחוק המעצרים, מעצר באיזוק הוא מעצר ממש על כל ההשלכות הנובעות מסטטוס זה - ראו בין היתר **בש"פ 77/17 פלוני נ' מדינת ישראל (11.1.17)**.

ודוק, בהתאם להוראת סעיף 22ב לחוק המעצרים עת מצא בית המשפט כי התמלאו התנאים למעצרו של אדם עד לתום ההליכים וכי לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של חלופה רשאי בית המשפט להורות כי חלף החזקת העצור במקום המעצר ימצא בתנאי פיקוח אלקטרוני. על בית המשפט ליתן דעתו לחומרת העבירות בהן מואשם העצור ועברו הפלילי. בנוסף, לא יורה בית המשפט על מעצר באיזוק, בעבירות מסוימות, אותן קבע המחוקק בסעיף 22ב(ב) לחוק, אלא אם מצא טעמים מיוחדים.

אחת העבירות המצוינות בסעיף האמור היא עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק לפי סעיף 12 לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952.

המחוקק פירט בסעיף 22ב(ב) לחוק המעצרים כי טעמים מיוחדים נוגעים לנסיבות ביצוע העבירה או נסיבותיה המיוחדות שלה הנאשם בכלל זה היותו של הנאשם קטין.

ער אני לתסקיר שירות המבחן שניתן בתיק זה ולהמלצתו, כמו גם לטיב המפקחות שהוצגו בפני, יחד עם זאת יש לזכור כי איזוק אלקטרוני אינו בבחינת נוסחת קסם. עדיין בית המשפט צריך לקבוע מידת אמון בסיסית במבקש כדי להורות על מעצר בתנאים של איזוק אלקטרוני.

אמון שכזה לא ניתן לייחס למבקש, לאור נסיבות ביצוע העבירות, לכאורה, והמסוכנות הגבוהה שקבעתי, כאשר הלה אך השתחרר מתיק קודם בו נעצר, ושב לישראל תוך פגיעה ברכוש הציבור.

בית המשפט העליון במסגרת **בש"פ 2472/16 ישי זיתוני נ' מדינת ישראל (3.4.16)** קבע כי לעניין אותם "טעמים מיוחדים שירשמו", שבהוראת סעיף 22ב(ב) לחוק המעצרים, המלצת שירות המבחן וקיום מפקחים ראויים, לא יכולים להיחשב כטעמים מיוחדים.

ודוק, בדיני המעצרים בשיטת משפטנו אין תסקירי מעצר חובה. שיקול דעתו של בית המשפט הוא המכריע, אשר לחלופות והתרשמות ממפקחים, שירות המבחן מהווה אך כלי מסייע בידי בית המשפט - **בש"פ 27/15 עלי יונס נ' מדינת ישראל (15.1.15)**.

בית המשפט העליון ב**פרשת זיתוני** כאמור קבע כי אין צורך להגדיר מראש קריטריונים ברורים לאותם טעמים מיוחדים וראוי לבחון עניין זה ממקרה למקרה. ב**פרשת זיתוני** התייחס בית המשפט לחומרת העבירה, וממנה הסיק שאין מתקיימים אותם טעמים מיוחדים.

סבורני כי הפסיקה אליה הפנה הסנגור המלומד ובמיוחד בש"פ 2191/15 מדינת ישראל נ' שראפי (8.4.15), אינה מתאימה לענייננו ושונה מנסיבות ביצוע העבירות לכאורה בתיקנו, חלקו של המבקש שלפני לצד המסוכנות שנקבעה.

ראשית, פסיקה זו ניתנה עובר לתיקון חוק המעצרים ושינוי הסטטוס של עצור באיזוק אלקטרוני. הפסיקה אליה מפנה הסנגור דנה "עדיין" בדברים בגישה של "חלופת מעצר". שנית, בפסיקה זו נקבע כי לאותו תושב האזור היה אישור שהייה בישראל, גילו המבוגר, העדר עבר פלילי והעובדה שהיווה חוליה לא מרכזית בפרשה המדוברת וכן בהתחשב במציאות הדואלית והמיוחדת במסגרתה פעל אותו נאשם בידעת רשויות הבטחון של ישראל, כל אלה הובילו לאישור חלופת מעצר בישראל לצד "האיזוק" מושא החוק הישן.

בענייננו נסיבות ביצוע העבירות, לכאורה, כפי שפורטו על ידי בהרחבה לעיל, מלמדות על מסוכנות רבה, חומרתן שוללת קיומם של "טעמים מיוחדים שירשמו", כטעם הראשון במעלה שצריך להתקיים, אליבא דסעיף 22ב(ב) לחוק המעצרים.

בעניין זה, ראו מהעת האחרונה בש"פ 3918/18 מדינת ישראל נ' ג'בארין (17.5.18), בדבר ההיקש שיש לבצע בין חומרת העבירה המיוחסת לקיומם או העדרם של טעמים מיוחדים לעניין מעצר באיזוק בעבירות מסוימות.

18. למעלה מן הדרוש, אציין כי גם נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של המבקש, אינן עולות כדי "טעמים מיוחדים שירשמו". תמים דעים אני, עם עמדתו של כבוד השופט קורנהאוזר עת קבע בהחלטתו מיום 18.4.18, כהאי ליסנא: "ספק בעיני אם נתונים אלה מקימים טעמים מיוחדים, כאשר היות המשיב נשוי לתושבת ישראל וכן ילדים משותפים החיים בתחומי המדינה לא מנעו ממנו מלבצע לכאורה את המיוחס לו, כאשר יש לתת עוד את הדעת לכך שמתנהל כנגד המשיב תיק פלילי בגין עבירות כניסה לישראל והפרעה לשוטר במילוי תפקידו בגינו שוחרר ממעצר אך כחודשיים בטרם ביצע לכאורה את המיוחס לו במקרה זה".

19. למעלה מן הדרוש, אציין כי לא חסכתי בזמן ובמשאבים, וביקשתי לקבל חוו"ד היתכנות ממנהלת האיזוק, במטרה שתפרס בפניו התמונה המלאה. האיזוק אינו ישים בעת הזו מטעמים של סכנה לפגיעה בבטחון הנפש, אליבא דסעיף 22ב(ד) לחוק המעצרים, כמפורט בחוו"ד דעתו של קצין המשטרה הבכיר.

היות וסבורני כי לאור המסוכנות הנשקפת מאת המבקש תיק זה אינו מתאים לאיזוק אלקטרוני, מעבר לכך אין בנמצא "טעמים מיוחדים" כנדרש, לא מצאתי מקום להיעתר לבקשת ההגנה לזמן את אותו קצין בכיר ולחוקרו בחקירה נגדית באולם.

בשולי הדברים אציין כי התרשמתי שחוו"ד מנומקת דיה. ככל שהייתי סבור כי תיק זה מתאים לאיזוק ומתקיימים בו טעמים מיוחדים, הייתי מתיר להגנה להגיש שאלות הבהרה בכתב לאותו קצין, חלף זימונו

לבית המשפט - **ראו בש"פ 4831/16 שלמה מועלים נ' מדינת ישראל (23.6.16)** - נראה כי "דרך המלך" מצויה בשאלות הבהרה.

ראו והשוו להחלטתי במסגרת **מ"ת 62994-01-18 מדינת ישראל נ' חמד ואח' (6.5.18)**, שם חוו"ד קצין המשטרה הבכיר עסקה בסיכון הנשקף במקום המעצר למשיב מצד צד ג'. קבעתי כי סיכון זה אינו נכלל בגדרי סעיף 22ב(ד) לחוק המעצרים. הסכנה המדוברת היא סכנה לפגיעה בבטחון הנפש, דהיינו סכנה ביטחונית לאפשרות אכיפה אפקטיבית של מערך האיזוק.

20. סוף דבר, מכלל הטעמים המפורטים, הבקשה נדחית בזאת.

המזכירות תעביר החלטתי לצדדים ולמנהלת האיזוק.

ניתנה היום, כ"ג סיוון תשע"ח, 06 יוני 2018, בהעדר הצדדים.